

۲۰۱۳/۱۲/۱۶

میر عنایت الله آشفته

افتراق دولتمردان افغانستان را به کجا می برد!

کودتا های نامیمون؛ اعمال ضد منافع ملی، جنایات هولناک و ضد مردمی سیاسیون چپ و راست افغان؛ در حمایت و تباری با استخبارات کشور های دور و نزدیک، با داشتن روحیه انحصار گرانه متکی بیک حزب، یک قوم و چسبیدن بیک ایدئولوژی؛ افغانستان را به مذلت و خواری مواجه ساخته، صید کنفرانس بُن و در دام پیمان نظامی ناتو انداخت! پیمانی که افغانستان را به دلایلی، نه منحصراً عضو خود پذیرفته می تواند، نه «به اساس فیصله شو رای امنیت ملل متحد» خارج از سر حدادش به تعقیب القا عده و دهشت افکنان خارجی رفته می تواند، نه از تمامیت ارضی اش دفاع می نماید و نه مانع مداخلات مسلحانه توپ خانه ای و تخریب کاری همسایه های در کمین نشسته شده می تواند. اگر خواسته مشروع دولت «آوردن صلح» آقای کرزی دست نشانده خود قوای ائتلاف بر آورده نشود و پیمان امنیتی توسط وی عاجل؟! به امضاء نرسد. تهدیدات، فشارها و پلان های شوم و غیر عملی روهر باکرها با همفکران خارجی و داخلی شان را مردم ما از قبل آگاه بودند. با ایجاد افغانستان شمالی و جنوبی، نه تنها افغانستان، بلکه منطقه در آتش جنگ خواهد سوخت. پس تهدیدها از جمله بستن سفارت امریکا واقعاً تعجب بر انگیز است. مگر اینکه در پس پرده درامه نو طرح شده باشد. این را می پذیریم که: در سیاست زبان دو پهلو، استعاره و انعطاف پذیر وجود دارد.

هموطنان صبور و اسیر زورمندان که شناختی از قدرت های بزرگ جهان، خواست همسایه های طماع و نیروهای درگیر افغان دارند، می گویند: "سیل بین عقل چهل وزیر را دارد"

در موقف هر سه طرف درگیر «قوای ائتلاف، دولت و مخالفین مسلح، وابستگی ها، زد و بند های چند پهلو، عدم صداقت، عدم احساس مسؤولت در برابر حیات باشندگان ملکی و دارایی های عامه، بی برنامگی دیده می شود.

نگرانی مردم و سرنوشت مکتوم کشور، واقعاً جدی و با اهمیت است. اما هر وطن دوست آگاه، نیک می داند که: دفاع از تمامیت ارضی، ساختن نظام، تأمین امنیت اتباع، تحقق یک سان قانون و . . . وظیفه دولتمردان و سیاسیون خود یک کشور می باشد.

چشم مردم کوره دیده ما با دوستی؟! اتحاد شوروی و همسایگان مغرض باز گردیده و ۱۲ سال تجربه کافی از عملکرد مثبت و منفی ائتلاف جهانی نیز به دست آوردند. به گمان این قلم ناتوان، آزاد اما جسور، سیاسیون ما از تجارب گذشته چیزی نیاموخته اند! دوستی ها در سیاست صرف بر مبنای منافع ملی کشورها استوار می باشد! بناءً در صورت احتمال فرضی "خروج کامل قوای شکست خورده ائتلاف" دولت متفرق، مخالفین مسلح متفرق، و قرار مسموع حدود ۶۵ حزب سیاسی راجستر شده در داخل کشور که همه در پیشوند و پسوند نام احزاب خویش کلمه ملی، اسلامی، حق، آزادی، مستقل، مترقی، دیموکراتیک، عدالت اجتماعی، وحدت، مشارکت، اتحاد، جبهه ملی، جنبش، همشهری، ائتلاف ملی و مردمی و . . . چسبانیده اند، در چه موقعیت مردمی، با کدام کیفیت، در چه سطح مؤثریت قرار دارند؟ و جهت خاطر اطمینان به هموطنان دردمند، سراسیمه، نا امید و غیر سیاسی که در واقع "اکثریت خاموش" کشور را تشکیل میدهند، اجراءات عملی و مثبت جهت حفظ و سلامت کشور، با مدنظر داشت منافع ملی و وحدت برادرانه همه ساکنان کشور، چه پیام عملی و قابل قبول دارند؟ آیا ادعا های بلند و بالایی صفات ذکر شده فوق واقعیت دارد؟:

- آیا احزاب سیاسی راجستر شده وزارت عدلیه کشور، قانونمند و متکی به مردم و منافع علیای کشور است؟
 - یا خدا نا خواسته مُرد بگیر مراجع خارجی بوده و از کمیت و کیفیت خبری نیست!
- این ادعا به هیچ وجه شامل حال همه فعالین محترم و مبارزین جانباز کشور نمی گردد و مردم با شعور کشور تشخیص جُغد را از بلبل دارند.

پیشنهاد صمیمانه و بدون غرض:-

اگر فعالین محترم سیاسی ما بخواهند و بتوانند، با یک توجه واقع بینانه و انتقاد آمیز از حاصل کار خود، از نیرو های مطرح سیاسی در گذشته «مشمولین دولت فاسد» نیرو های مقاومت مسلح، دور از ایدئولوژی بازی، انواع تعصب و منحيث یک انسان آزاده و وطن دوست به فاجعه موجود کشور بنگرند، يقين دارم، به اين نتيجه خواهند رسيد که:

تا خود افغان ها به یک وحدت نسبی و فکری نرسند و مثل سایر ملل متمدن جهان به چند حزب و تشکل محدود ملی، فرا گیر و متکی به مردم خود اکتفا نکنند، در عین رعایت پلورالیزم سیاسی یا کثرت گرای سیاسی، تا بتوانند پاسخ گوی نیاز مندی های جامعه ما باشند.

بناءً فعالین محترم سیاسی این شما هستید که با کار مشترک تان، آینده خود و فرزندان تانرا با کشور شان رقم می زنید!

آرزو دارم همه شخصیت های وطن دوست و خبیر، مثل همیشه که خويشتن را در برابر ملت مظلوم افغانستان، متعهد و مسؤول دانسته اند، در این لحظه حساس کشور از ابراز نظریات مفید، ارزشمند، خیر اندیشانه و خیر خواهانه شان دریغ نوزند. نگارنده این سطور با پیروی و باور به این تفکر، در مسایل ملی، که هیچ زمانی بی تفاوت نبوده، منحيث یک سپاهی گمنام، فارغ از قید و بست تشکیلاتی، فارغ از پیروی کدام ایدئولوژی و التزام سپردن، منحيث یک افغان مستقل و ملی گرا و معتقد به ارزش های پسندیده جامعه سنتی کشور، خود را مکلف می دانم. به آن عده هموطنانی که نیرو های مسلح تحت فرمان خویش را میراء از جنایات انجام شده در حق مردم متضرر ما می پندارند، برسانم که:

با ارائه کدام ضمانت های عملی و قابل قبول مردم، از حدوث اضطراب ۲۰۱۴ و سال های بعدش فارغ باشند؟! صرف دولت امریکا در جنگ ناکام و تحمیلی افغانستان، تا حال ۲۶۰۰ سرباز کشته داده بالغ به ۶۰۰ میلیارد دالر مالیه دهندگان امریکایی را از دست داده است.

این حقیر در کنار اکثریت خاموش، از حوادث ضد مردمی، غیر سیاسی و غیر مسؤولانه، که پس از سقوط رژیم داکتر نجیب الله در کابل؛ به وقوع پیوست؛ نیز از تکرارش وحشت دارم. بناءً با نظرات «افغانستان شمول» در کنار هزاران وطن دوست دیگر، باورمند به منافع ملی، وحدت ملی و ارزش های شایسته فرهنگی و اسلامی کشور واحد ما با انتهای اخلاص، احترام و با کمال صداقت به پیمانۀ فهم و درک خود، از طرف های درگیر عاجزانه و مسؤولانه تقاضا نموده و پیشنهاد می نمایم که :

قبل از خروج احتمالی قوای ائتلاف، مکانیزم و ضمانت های داخلی و خارجی باید بوجود آید، تا مانع جدی درگیری نیرو های مسلح گردیده بتواند و افغانستان مجدداً در اسارت مخفی کشورهای همسایه قرار نگیرد. این خواست بر حق مردم افغانستان، بدون میز مذاکره و همکاری جدی سازمان ملل متحد، و کشورهای نیرومند جهانی غیر ممکن و مقدر نخواهد بود. افغانستان در آینده نیز باید در کنار جامعه جهانی روابط دوستانه داشته باشد. په درنشت

پاینده و جاوید باد افغانستان متحد و یک پارچه!

نابود دی وی د هیواد د ژبني، سمتي، او مذهبي سياسي دلان!